

॥दुर्गा सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् - ४/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - २)

जा॒तवे॑द॒से सु॒नवा॑म॒ सोमं॑ म॒राती॑य॒तो नि॒दंहा॑ति॒ वेदः॑ । स नः॑
पर॑ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॒ सिन्धुं॑ दु॒रि॒ताऽत्य॑ग्निः ॥१॥

ताम॒ग्निव॑र्णां॒ तप॑सा ज्वल॒न्तीं वै॒रोच॑नीं क॒र्मफ॑लेषु जुष्टा॑म् ।
दु॒र्गा दे॒वीः श॑र॒णम॒हं प्र॑प॒द्ये सु॒तर॑सि तर॒से नमः॑ ॥२॥

अ॒ग्ने त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्ध॒स्वस्ति॑भि॒रति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ।
पू॒श्च पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी भ॒वा तो॒काय॑ तन॒याय॑ शं योः ॥३॥

वि॒श्वानि॑ नो दु॒र्गहा॑ जा॒तवे॑दः॒ सिन्धुं॑ न ना॒वा
दु॒रि॒ताऽति॑पर॒षि । अ॒ग्ने अ॒त्रि॒वन्म॑न॒सा गृ॒णानो॑ऽस्माकं॑
बो॒ध्यवि॒ता त॒नूना॑म् ॥४॥

पृ॒त॒ना जि॒तः स॑ह॒मान॑मु॒ग्रम॒ग्निः हु॑वेम पर॒माध॑स॒धस्था॑त् ।
स नः॑ पर॑ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ क्षा॒मद्दे॒वो अ॒ति
दु॒रि॒तात्य॑ग्निः ॥५॥

प्र॒बोषि॑ क॒मीड्यो॑ अ॒ध्वरे॑षु स॒नाच्च॑ हो॒ता न॒व्यश्च॑ स॒त्सि॑ ।

स्वाश्चा॑ग्ने त॒नुवं॑ पि॒प्रय॑स्वा॒स्मभ्यं॑ च॒ सौभ॑ग॒माय॑जस्व॥६॥
 गोभि॑र्जु॒ष्टम॑युजो निषि॑क्तं तवे॑न्द्र वि॒ष्णोर॑नुस॒ञ्चरे॑म। नाक॑स्य
 पृ॒ष्ठम॑भि सं॒वसानो॑ वैष्ण॑वीं लो॒क इ॒ह मा॑दयन्ताम्॥७॥

का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ क॒न्यकु॑मारि॑ धीमहि।
 तन्नो॑ दु॒र्गिः प्र॑चो॒दया॑त्॥